

mého obžalobce, tedy za účelem soutěže, a že si obžalovaný byl vědom nepravdivosti údaje, že smlouva mezi hasičským sborem a soukromým obžalobcem je neplatná a byla uzavřena podvodem, jakož i jeho způsobilosti poškoditi zlehčováný podnik a zjistil tudíž veškeré náležitosti přečinu zlehčování podle § 27 zákona proti nekalé soutěži.

Čís. 5108.

§ 427 tr. ř. odkazuje k § 424 tr. ř. jen co do způsobu uveřejnění rozsudku, nemění však nic na všeobecné zásadě § 269 tr. ř., že oznámení rozsudku obžalovanému zařídí předseda soudního sboru. Nemůže tedy veřejný žalobce svými prohlášeními ani zameziti oznámení rozsudku obžalovanému, ani není oprávněn, aby uveřejnění sám zařídil. Ustanovení poslední věty § 424 tr. ř. týká se jen uveřejnění obsílky.

(Rozh. ze dne 19. října 1934, Zm II 331/33.)

Rozsudek vynesený v nepřítomnosti obžalovaného nemohl býti odsouzenému Jaroslavu Č-ému doručen, poněvadž se vystěhoval neznámo kam. Státní zastupitelství navrholo 12. června 1933, aby bylo ohledně něho postupováno podle § 427 tr. ř. (posl. věty 1. odst.) a § 424 tr. ř. K upozornění soudu na nákladnost postupu podle § 424 tr. ř. učinilo státní zastupitelství dne 21. června 1933 návrh na vydání zatykače na Jaroslava Č-ého, což se stalo.

Spisy předložené mu k rozhodnutí o zmateční stížnosti ostatních odsouzených vrátil nejvyšší soud jako soud zrušovací dne 11. července 1934 nalézacímu soudu s poukazem, aby bylo provedeno řízení pro neposlušnost proti Jaroslavu Č-ému podle § 427 odst. 1 posl. věta a § 424 tr. ř., jak to navrholo státní zastupitelství dne 12. června 1933.

Nalézací soud vzhledem k tomuto poukazu zaslal spisy státnímu zastupitelství se žádostí za prohlášení, zejména o tom, zda návrh státního zastupitelství ze dne 21. června 1933 na vydání zatykače vstoupil na místo návrhu ze dne 12. června 1933 na zahájení řízení pro neposlušnost, načež státní zastupitelství prohlásilo, že návrh ze dne 12. června 1933 bere zpět a že vydání zatykače navrholo pro porušení slibu § 191 tr. ř. Nalézací soud předložil spisy znovu zrušovacímu soudu bez provedení řízení pro neposlušnost proti Jaroslavu Č-ému vzhledem k posléze uvedenému prohlášení státního zástupce.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vrátil spisy s příkazem, aby nalézací soud vyhověl poukazu ze dne 11. července 1934; připoměl, že poslední věta prvního odstavce § 427 tr. ř. nařizuje bezpodmínečně provedení řízení pro neposlušnost, takže nelze od něho upustiti; návrh státního zástupce po případě ustoupení od něho není pro soud směrodatné.

Nalézací soud zaslal spisy státnímu zastupitelství k provedení tohoto příkazu poukazuje na § 427 odst. 1 tr. ř.: » . . . má se rozsudek uveřejniti způsobem v § 424 tr. ř. uvedeným«, a na § 424 tr. ř.: » . . . Uveřejnění obsílky obstará žalobce«.

Státní zastupitelství vrátilo spisy nalézacímu soudu se žádostí, aby uveřejnění rozsudku zařídil tamní soud za veřejného žalobce.

Nato nalézací soud předložil spisy znovu nejvyššímu soudu vzhledem k tomuto prohlášení státního zástupce s tím, že se nepovažuje za oprávněna ani za povinna provéstí úkon uložený zákonem (§§ 427, 424 tr. ř.) státnímu zastupitelství.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uložil znovu krajskému soudu trestnímu v Brně, by obžalovanému Jaroslavu Č-ému doručil rozsudek krajského soudu trestního v Brně ze dne 1. února 1933.

O d ů v o d n ě n í:

Bylo-li hlavní přelíčení vykonáno v nepřítomnosti obžalovaného, oznámí se rozsudek obžalovanému buďto soudcem k tomu určeným nebo se mu doručí opis rozsudku. Není-li to možno pro jeho nepřítomnost, má se rozsudek uveřejniti způsobem v § 424 tr. ř. uvedeným. Z tohoto doslovu zákona je zřejmo, že § 427 tr. ř. odkazuje k § 424 tr. ř. jen co do způsobu uveřejnění rozsudku, že však nic nemění na všeobecné zásadě vyslovené v § 269 tr. ř., že oznámení rozsudku obžalovanému zařídí předseda soudního sboru. Nemůže tedy veřejný obžalobce svými prohlášeními ani zameziti oznámení rozsudku obžalovanému, ani není oprávněn, aby uveřejnění sám zařídil. Ustanovení poslední věty § 424 tr. ř. týká se jen uveřejnění obsílky.

Ukládá se proto krajskému soudu trestnímu, by vyhověl příkazu nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího ze dne 3. září 1934 o doručení rozsudku obžalovanému Jaroslavu Č-ému, neuznal-li sám vhodným, doručiti rozsudek některému jeho obhájci, který předložil zmocnění tohoto obžalovaného, podle § 79 tr. ř. (sb. n. s. tr. čís. 2416, 2673, 3257, 4198, 4918).

Čís. 5109.

Zlehčování ve smyslu § 27 a nekalá reklama ve smyslu § 25 zák. čís. 111/1927, tvrdil-li studnařský mistr, že tím, že mu byla udělena studnařská koncese, zaniklo dosavadní oprávnění zednických a tesařských mistrů a stavitelů v dotyčném politickém okrese řídití a prováděti zřizování studní, a že proto každé další jimi prováděné zřizování studní bude podle zákona trestně stíháno.

Ochrany práva původského požívá jen stavba s tvůrčí myšlenkou, nikoli stavba obyčejná, tuctová, jakékoliv tvůrčí myšlenky postrádající a osobitost původce najevo nedávající.

(Rozh. ze dne 22. října 1934, Zm I 729/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 8. června 1932, pokud jím byl uznán vinným přečinem zlehčování podle § 27 zákona o nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n. a přestupkem nekalé soutěže podle § 25 téhož zákona, vyhověl jí však, pokud čelila proti výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přečinem podle § 45 zákona o původcovském právu, zrušil napadený rozsudek v tomto bodě a ve výroku o trestu a ve výrocích s tím